

Közöttünk van-e Isten jelenléte?

Christian Chen

Részlet Ezékiel könyvéről tartott konferencia 2. részéből. Elhangzott: Brazília, 2016.

Ezékiel könyvében az 1-24. rész Isten dicsőségének eltávozásáról szól. Isten dicsőségének a szentek szentjében kellene lennie. Isten dicsősége azonban fokozatosan kivonult a templomból. Mintha vonakodott volna ezt megtenni, nem akart eltávozni a templomból. Ezékiel úgy írja le, mintha Isten dicsősége az Olajfák hegyéről visszanézett volna és még egy utolsó pillantást vetett volna Isten templomára. Végül a dicsőség felment a mennybe. Mostantól, ha Isten dicsőségét meg akarjuk találni, szükségünk van Jákób létrájára. Mert akkortól kezdve Isten úgy beszél magáról, mint a mennynek az Istene. Amikor Dániel könyvét tanulmányozzuk, ott is a mennynek Istenéről van szó. Mint próféta, Ezékielnek Izrael népe számára reménységet kell hirdetnie. Szomorúan látja, ahogyan eltávozik a dicsőség, de mikor fog visszatérni?

Testvérek, ma most ugyanilyen helyzetben vagyunk. Ha megértjük, hogy mi zajlik napjainkban, láthatjuk, hogy az úgynevezett gyülekezet általánosságban véve fokozatosan eltért az Úr útjától. Ma a fiataljaink nem tudják megkülönböztetni, hogy mi a jó, és mi a rossz, mert a vezetők között vannak, akik olyat tesznek, ami megdöbbsent bennünket. Az Úr fokozatosan visszavonja a jelenlétét, mert a szellemi állapotunk képes elüldözni Isten dicsőségét. Végül Isten dicsősége kénytelen eltávozni.

Testvérek, ami a lényeg: nem számít ha csak ketten vagy hárman gyűltök is egybe, az Úr jelenléte ott kell, hogy legyen közöttetek. Ott kell, hogy legyen az Úr dicsősége. De ha nem vagyunk hűségesek, ha valahogyan üldözzük az Úr jelenlétét, attól még mindig összejöhetünk kétszázan, vagy akár kétezren is, és úgy gondolhatjuk, milyen csodálatos együttlét a miénk, az Úr dicsősége azonban már eltávozott.

Mi a lényeges? Milyennek kell lenni az együttlétünknek? Éreznünk kell az Úr jelenlétét, és felfedezzük, hogy az Úr dicsősége betölti azt a helyet. Hadd kritizáljanak csak mások, hadd értsenek félre mások, mit számít, ha Isten arca ránk mosolyog.

Hogyan gyűlünk ma egybe, testvérek? Úgy gondoljátok, hogy Isten dicsősége még mindig köztetek van? Ha Isten dicsősége ott van közöttetek, akkor nem kell aggódnotok a szellemi táplálék miatt. Az emberek szellemi táplálékot keresnek. A juhok és a bárányok a fűvet keresik. Néha, amikor az emberek eljönnek közénk, nem érzik az Úr jelenlétét, és szépen elmennek. Testvérek, ne kérdezzétek tőlük, hogy miért hagytok el bennünket. Vajon ők okoznak szakadást? Egy kérdést kell feltennünk magunknak. Saját magunktól kell megkérdeznünk, hogy vajon itt van-e még közöttünk Isten dicsősége. Ha az Úr jelenléte itt van közöttünk, akkor az emberek otthon fogják magukat érezni közöttünk. Ez az otthonuk, nincs hova menniük.

Izrael népének a szomorú története, Ezékiel szerint az, hogy Isten dicsősége lépésről-lépésre eltávozott a templomból. Ez tragédia, ez nagyon szomorú. Az Ószövetség Izrael népéről beszél, viszont az újszövetségi időkben ezt magunkra kell alkalmaznunk: ez a könyv nekem és neked szól.

Évek óta együtt vagyunk, és az Úr jelenléte és dicsősége velünk kell, hogy legyen. De az emberek szépen egyesével elmennek tőlünk. Vajon ez azt jelzi, hogy Isten dicsősége eltávozóban van tőlünk? Hogyan üldözhetjük el az Úr jelenlétét? Néha, magad sem tudod, hogy miért, elveszítetted a türelmedet, kijössz a sodrodból, és olyan szavakat használsz, amit nem kellene. De amikor ez történik, ne feledjük, az emberek egyszerűen elmennek. Ilyenkor bocsánatot kérsz. Sajnálom, mondod. De már túl késő.

Testvérek, amikor együtt vagyunk, nagyon vigyáznunk kell, hogy a hústest ne tehesse azt, amit csak akar, ami éppen neki tetszik. Ez nagyon-nagyon fontos.

Forrás: Ezékiel könyvének tanulmányozása, 2. alkalom

<https://youtu.be/ul8FXSdob4?list=PLsz5Hy9QYWS1m1MDABO0T4xu9-3rHCNsQ>